

opantur dei in rebus et ideo omne creaturam consequuntur et presupponunt etiam in alijs modis. In quo enim est deus per unicatem est etiam per gratiam et in quo est per gratiam est per eandem potentiam et pacenciam.

Ad eundem quod omnia attributa non considerant nisi secundum explicitum ordinem ad res vel secundum operationem vel secundum uirtutem uel secundum eandem et ideo non sunt nisi tres modi eandem deum in rebus qui sumuntur secundum ordinem operationis dei ad res.

DEIN DE QUERITUR quo modo deus ubique esse dicitur. Et circa hoc tria queruntur. Primo utrum deus sit ubique. Et utrum sibi soli hoc conueniat. Et utrum conueniat sibi ab eterno.

AD PRIMUM Sic proceditur. Videatur quod deus non sit ubique esse ei ubique sicut in omni loco esse sed sicut dicitur Anselm. Si uisus admittet magis dicendum esset deus cum omni loco quam in omni loco quod uidetur quod deus non dicatur proprie esse ubique.

¶ Sicut tempus nonat mensuram quadam sic et locus sed secundum philosophum in eodem philosopho esse in tempore est quadam parte tempus mensurari quod esse in loco sicut in loco mensurari sed deus est mensuratus quod non est in loco.

¶ Item potest obici de auctore Anselm qui dicit quod omne quod est in loco et tempore sequitur leges loci et

temporis. Sicut se habent successus sui ad tempus ita se habent permanentia ad locum sed in successibus indiuisibile unum et una indiuisibile operatio non potest esse in diuersis temporibus quod nec unum indiuisibile permanent potest esse in diuersis locis sed deus est indiuisibilis quod deus non est ubique.

¶ Nulla conditio corporalis potest deo conuenire nisi metaphysice sed esse in loco est conditio corporalis adeo quod etiam corporibus metaphysice non datur locus nisi similitudinarie ut primo de generatione dicit philosophus quod multo fortius deo non conuenit nisi metaphysice in loco esse uel ubique.

¶ Sed contra deus est in omnibus rebus ut supra dictum est sed locus quibus est res aliquid quod deus in omni loco est quod ubique.

¶ Primo dicitur quod esse in aliquid diuersimode contingit spiritualibus et corporalibus quia corpus est in aliquid ut contentum sicut uinum in uase sed spiritualis substantia est aliquid quod ut continent et conseruant.

¶ Cuius ratio est quia corporale per eandem suam quod circumlimitata est circumscripta terminis definita est ad locum et per hanc uirtutem et operatio eius in loco est sed spiritualis substantia que omnino absoluta a situ et quantitate est habet eandem non omnino circumlimitata loco unde non est in loco nisi per operationem et per hanc uirtutem et eandem est in loco.

¶ Dicendum est quod quod si eandem in loco sumatur hinc hoc quod corpus in loco esse dicitur sic non conuenit